

mentacja rysunkowa oraz studentka archeologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu H. Malinowska, student z Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie A. Koperski. Dokumentacje odkrytych relikwów architektury wykonywał inż. R. Ha-

licki z Przemyśla. Przez pewien okres czasu w badaniach udział wzięli w ramach współpracy międzymuzealnej mgr W. Błaszczyk, dyrektor Muzeum w Częstochowie oraz mgr T. Ślaski, kierownik Muzeum w Bieczu.

Aleksandra Kwolek

Ratownicze prace archeologiczne w Jarosławiu

Podczas prac kanalizacyjnych na Rynku w Jarosławiu w profilach wykopu odsłonięto nawarstwienie poszczególnych poziomów Rynku. W południowej partii wykopu odsłonięto zagadkowy mur. W profilu stratygraficznie wydzielono 8 warstw kulturowych zalegających na calcu, sięgających do głębokości 175 cm od powierzchni gruntu. Warstwy te o miąższości średnio 20–30 cm odzwierciedlały poszczególne poziomy Rynku od XV–XX w. Na głębokości 185 cm odsłonięto drewnianą rurę wodociagową. Odsłonięty mur posiadał szerokość 2,1 m wysokość 2,15 m. Ze względu na to, że odsło-

nięto tylko jego mały fragment, trudno jest określić jego funkcję. Zbyt duże oddalenie muru od odkrytych w latach ubiegłych fundamentów kościoła św. Michała nie pozwala na łączenie go z tą budowlą.

Wykop długości 50 m, szerokości 1 m usytuowany był w kierunku północ-południe, znajdował się w odległości 18,6 m od ściany wschodniej Ratusza. Prace ratownicze wykonała autorka w miesiącu lipcu z funduszy Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Archeologicznych w Rzeszowie.

Kazimierz Moskwa

Badania powierzchniowe i nowo odkryte stanowiska archeologiczne z ramienia Konserwatora Zabytków Archeologicznych Województwa Rzeszowskiego w roku 1963

W związku z inwentaryzacją i weryfikacją stanowisk archeologicznych, prowadzoną systematycznie w woj. rzeszowskim począwszy od r. 1958, również w r. 1963 kontynuowano tu wielokierunkowe prace terenowe. Celem ich było odkrywanie nowych stanowisk oraz zbadanie stanu zachowania obiektów już znanych i zorganizowanie im niezbędnej ochrony i opieki.

Pracami omawianymi objęto wprawdzie cały teren będący przedmiotem działalności konserwatorskiej, lecz szczególną uwagę zwrócono na obszary mające najwięcej potrzeb w tym zakresie, a więc na środkową i północną część województwa. Rezultatem działalności terenowej jest przeinspekcjonowanie około 400 stanowisk oraz odkrycie 87 nowych stanowisk w powiatach: niżańskim (47), kolbuszowskim (18), jarosławskim (7), łańcuckim (3), leżajskim (3), tarnobrzeskim (4), mieleckim (2), jasielskim (2), oraz rzeszowskim (1).

Opiekę naukową nad całością badań powierzchniowych sprawował prof. dr R. Jamka, konsultując je i wizytując w terenie wiele spośród odkrytych stanowisk, a kierownictwo organizacyjne spoczywało w rękach autora.

W powiatach: niżańskim, kolbuszowskim i jarosławskim badania powierzchniowe miały charakter systematyczny. W powiecie niżańskim działali A. Talar (odkrył 38 nowych sta-

nowisk) i Z. Kapera (odkrył 9 nowych stanowisk). W powiecie jarosławskim wszystkie nowe stanowiska są rezultatem prac J. Micka i J. Lelionka. W powiecie kolbuszowskim mgr S. K. Kozłowski z grupą studentów Uniwersytetu Warszawskiego odkrył kilka stanowisk. Działał tu także A. Talar przysparzając nowych stanowisk. Niektórych odkryć dokonano przy okazji prac wykopaliskowych, np. w Woli Małej pow. Łańcut (3 stanowiska odkryte przez R. Mazurę). Informacje odnośnie istnienia wielu stanowisk zawdzięczamy często osobom nie związanym lub słabo związanym zawodowo z archeologią, zwłaszcza działaczom kultury, społecznym opiekunom zabytków, specjalnie dr K. Skowrońskiemu, M. Skowrońskiemu, dr Wł. Balickiemu, mgr St. Gajerskiemu, dyr I. Błaszkiewiczowi, mgr F. Młynkowi, J. Benbenkowi, Wł. Wermańskiemu i wielu innym. Wszystkim im należą się wyrazy szczerzego uznania.

Wykaz nowo odkrytych stanowisk przedstawia się następująco:

Powiat J a r o s ł a w

1. Jodłówka, stan. 2 (pola pomiędzy zabudowaniami wsi a cmentarzem) — uszkodzona gładzona siekiera z krzemienia pasiastego (Ryc. 1a), gładzona siekierka z krzemienia sinego (Ryc. 1b), siekierka z krzemienia nadbużańskiego, gładzona przy ostrzu (Ryc.